

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2010. december 9.*

A T-303/08. sz. ügyben,

a **Tresplain Investments Ltd** (székhelye: Tsing Yi, Hong Kong [Kína], képviseli: D. McFarland barrister)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)
(képviselet: J. Novais Gonçalves, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Hoo Hing Holdings Ltd** (székhelye: Romford, Essex [Egyesült Királyság], képviseli: M. Edenborough barrister),

az OHIM első fellebbezési tanácsa által a Hoo Hing Holdings Ltd és a Tresplain Investments Ltd közötti törlési eljárással kapcsolatban (az R 889/2007-1. sz. ügyben) 2008. május 7-én hozott határozattal szemben indított keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai, a tanácskozás során: M.E. Martins Ribeiro elnök, S. Papasavvas és A. Dittrich (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék hivatalához 2008. július 30-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék hivatalához 2008. december 18-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék hivatalához 2008. december 1-jén benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó által a jelen ügynek a T-300/08. sz. üggyel szóbeli szakasz és ítélethozatal céljából való egyesítése iránt a Törvényszék hivatalához 2008. augusztus 27-én benyújtott kérelemre,

tekintettel a felperesnek és az OHIM-nak az ezen egyesítés iránti kérelemmel kapcsolatban a Törvényszék hivatalához 2008. november 10-én, illetve 2008. október 14-én benyújtott észrevételeire,

tekintettel az írásbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemre és a beavatkozó által a Törvényszék hivatalához 2009. augusztus 6-án beterveztett új jogalapokra,

tekintettel a felperesnek az e kérelemmel kapcsolatban a Törvényszék hivatalához 2009. szeptember 22-én beterveztett észrevételeire,

tekintettel a Törvényszék azon határozatára, amely határidőt állapított meg az új jogalapok előterjesztésére,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék hivatalához 2009. december 17-én benyújtott azon beadványára, amelyben új jogalapokat terjesztett elő,

tekintettel a felperesnek és az OHIM-nak a beavatkozó által előterjesztett új jogalapokkal kapcsolatban a Törvényszék hivatalához 2010. január 13-án, illetve 2010. január 18-án benyújtott észrevételeire,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárultát követő egy hónapon belül nem kérték tárgyalás tartását, és így az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy döntött, hogy eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján az ítélet meghozatalára az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

Tényállás

- ¹ 1996. április 29-én a felperes, a Tresplain Investments Ltd a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.)] alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „rizs”.
- 4 1999. február 4-én a felperes által bejelentett említett közösségi védjegyet (a továbbiakban: a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy) a 241810. számon lajstromozták.

- 5 2005. augusztus 5-én a beavatkozó, a Hoo Hing Holdings Ltd, törlés iránti kérelmet nyújtott be a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel szemben. Elsősorban a 40/94 rendelet módosításáról szóló, 2004. február 19-i 422/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 70., 1. o.) módosított 40/94 rendelet 5. cikkének 2004. március 10-e – vagyis e cikk új szövegének hatálybalépése – előtt alkalmazandó szövegével (jelenleg a 207/2009 rendelet 5. cikke) együttesen értelmezett 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjára (jelenleg a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja) hivatkozott. Másodsorban a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontjára (jelenleg a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja) hivatkozott. Harmadsorban ugyanezen rendelet 8. cikke (4) bekezdésével (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének c) pontjára (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja) hivatkozott. E tekintetben azt állítja, hogy a jellegbitorlásra vonatkozó (passing off) szabályok az Egyesült Királyságban részére jogot biztosítanak arra, hogy megtiltsa a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy használatát, az ő alábbi, azon lajstromozatlan ábrás védjegye alapján, amelyet 1988 óta az Egyesült Királyságban rizs jelölésére használt (a továbbiakban: korábbi védjegy):

金 象 牌
GOLDEN ELEPHANT

- 6 2007. április 16-i határozatával az OHIM törlési osztálya elutasította a törlés iránti kérelmet. A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésével együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törlési okot illetően a törlési osztály úgy ítélte meg, hogy az annak értékelésénél irányadó időpont, hogy a beavatkozó megszerezte-e a korábbi jogot a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében, a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy bejelentésének időpontja, azaz 1996. április 29-e, és nem az az időpont, amikor azt a beavatkozó először használta az Egyesült Királyságban. Úgy ítélte meg, hogy a beavatkozó kellő módon igazolta azt, hogy ezen időpontban a kereskedelmi forgalomban már használta a korábbi védjegyet, méghozzá nem csupán helyi jelentőségű kereskedelmi forgalomban. Ugyanakkor a törlési osztály úgy ítélte meg, hogy figyelemmel arra, hogy a korábbi védjeggyel értékesített rizs a piacnak csupán elhanyagolható részét teszi ki, a beavatkozó nem bizonyította, hogy a korábbi védjeggyel jelölt árukhoz az érintett vásárlóközönség bármiféle „goodwillt” (vagyis vevőkört vonzó erőt, lásd alább a 101. pontot) társítana. A beavatkozó tehát szerinte nem bizonyította, hogy a jellegbitorlási keresetre vonatkozó szabályok lehetővé tennék számára a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy használatának megtiltását.

- 7 2007. június 8-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a törlési osztály határozatával szemben.

- 8 2008. május 7-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, törölte a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet, és a felperest kötelezte a költségek viselésére.

- 9 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével együttesen értelmezett 52. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek fennállnak, és ennek alapján törölte a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet.

- 10 A fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy az angol ítélkezési gyakorlat által kimunkált common law szerinti, jellegbitorlási kereset megalapozott legyen, a törlési kérelmet benyújtó félnek először is bizonyítania kell, hogy a piacon a lajstromozatlan védjeggyel bizonyos goodwillre vagy hírnévre tett szert, és termékeit valamely megkülönböztető elem révén ismerik fel, másodszor pedig, hogy a közösségi védjegyjogosult védjegyének megjelenítése (akár szándékosan, akár nem) oly mértékben megtévesztő, hogy annak alapján a vásárlóközönség azt hiszi vagy hiheti, hogy a közösségi védjegyjogosult által vételre kínált termékek a törlési kérelmet benyújtó fél termékei, harmadszor pedig, hogy a közösségi védjegyjogosult védjegyének megtévesztő megjelenítésével keltett zavar miatt őt kár érte, vagy e kár bekövetkezésének fennállt a veszélye.
- 11 A fellebbezési tanács csatlakozott a törlési osztály azon megállapításához, miszerint a közösségi védjegybejelentés napja az az időpont, ameddig a korábbi megjelöléshez fűződő jogokat meg kellett szerezni.
- 12 A fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok tényleges és jelentős kereskedelmi tevékenységet igazolnak, amelybe beletartozott a korábbi védjeggyel jelölt különleges rizsfajtáknak az Egyesült Királyságba történő behozatala, valamint a kínai és thaiföldi élelmiszereket kínáló létesítmények részére történő értékesítése is. A megjelölést tehát a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kereskedelmi forgalomban használták.
- 13 A fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a korábbi védjegyet az Egyesült Királyságban (Londonban, valamint a szomszédos Kentben és Bedfordshire-ben) használták. Emellett, a beavatkozó által eskü alatt tett nyilatkozat megerősítette, hogy vevők részére értékesítettek rizst még az Egyesült Királyság más nagyvárosaiban is, többek között Manchesterben, Liverpoolban, Birminghamben, Glasgow-ban és Bristolban. A beavatkozó tehát bizonyította, hogy a korábbi védjegy használata meghaladta a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett helyi jelentőségű használatot.

- 14 A fellebbezési tanács szerint a beavatkozó bizonyította, hogy a kérdéses jogokat a közösségi védjegybejelentés napja előtt megszerezte a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) pontja) értelmében.
- 15 A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontjában) foglalt azon feltételt illetően, miszerint a nem lajstromozott megjelölés alapján annak jogosultja megtilthatja a későbbi védjegy használatát, a fellebbezési tanács a következőket emelte ki.
- 16 A fellebbezési tanács szerint a beavatkozó bizonyította, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy bejelentésének időpontjában a vállalkozása már kellő goodwillre tett szert a különleges rizsfajták értékesítése révén. A törlési osztály szerinte magasabb küszöböt határozott meg a goodwill meglétének bizonyításához, mint amelyet az angol jog a jellegbitorlási keresetekhez előír.
- 17 A fellebbezési tanács egyebekben úgy ítélte meg, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy a korábbi védjegy megtévesztő megjelenítése. E tekintetben felhívta a figyelmet arra, hogy az érintett termékek azonosak. Ugyanez állapítható meg az érintett védjegyek szóelemeit illetően is. E két utóbbi között hangzásbeli és fogalmi azonosság, valamint határozott vizuális hasonlóság áll fenn. Így tehát elkerülhetetlen, hogy a közönség nem lesz képes megkülönböztetni egymástól a szóban forgó megjelöléseket, és hogy a korábbi védjegyet már ismerő fogyasztók a felperes által a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel forgalmazott rizst a beavatkozó által forgalmazott rizzzel fogják azonosítani.

- 18 Ezenfelül a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy miután a beavatkozó már bizonyította, hogy a korábbi védjegy – amely erőteljes hasonlóságot mutat a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel, és azzal azonos árukra vonatkozik – goodwilllel rendelkezik az Egyesült Királyságban, ebből joggal lehetett azt a következtetést levonni, hogy fennállt a veszélye annak, hogy a beavatkozó kárt szenved.
- 19 Egyébként a törlési kérelem azon részét illetően, amely a 40/94 rendelet 5. cikkével együttesen értelmezett 51. cikke (1) bekezdésének a) pontján alapult, a fellebbezési tanács – egyik „bevezető megjegyzésében” – úgy ítélte meg, hogy az elfogadhatatlan. A megtámadott határozat 19. pontjában kifejtette, hogy mivel a törlési kérelmet 2005. augusztus 5-én nyújtották be, ezért a 40/94 rendelet azon változata volt az alkalmazandó, amely már tartalmazta a feltétlen törlési okokat érintő, 422/2004 rendelet által bevezetett módosításokat, és hogy az alkalmazandó új 51. cikk (1) bekezdésének a) pontja csak a 40/94 rendelet 7. cikkére (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke) hivatkozott, amely a feltétlen kizáró okokra vonatkozik, nem pedig az ugyanezen rendelet közösségi védjegyjogsultakra vonatkozó 5. cikkére.
- 20 Végül a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács nem vizsgálta a beavatkozó azon érvét, amely a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapult.
- 21 2008. augusztus 1-jén a beavatkozó keresetet terjesztett elő a Törvényszékhez a megtámadott határozattal szemben. E keresetben kérte a megtámadott határozat azon részének hatályon kívül helyezését, amelyben a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti törlési okra alapított jogalap elfogadhatatlan. Továbbá kérte a megtámadott határozat megváltoztatását úgy, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokra alapított jogalapjait nyilvánítsák elfogadhatónak és megalapozottnak, valamint a megtámadott határozat megváltoztatását úgy, hogy a jogvita

tárgyát képező közösségi védjegyet vagy az egyik, vagy a másik, vagy mindkét kiegészítő jogalap alapján töröljék.

- 22 A Törvényszék e keresetet mint elfogadhatatlant elutasította (aTörvényszék T-300/08. sz., Hoo Hing kontra OHIM – Tresplain Investments [Golden Elephant Brand] ügyben 2009. július 14-én hozott végzése, az EBHT-ban nem tették közzé). A Törvényszék lényegét tekintve azt állapította meg, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 65. cikkének (4) bekezdése) értelmében a Hoo Hing nem indíthat keresetet a Törvényszék előtt, mivel a fellebbezési tanács határozata teljes mértékben helyt adott a kérelmeinek (a fent hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés 37. pontja).

A felek kereseti kérelmei

- 23 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 24 Válaszbeadványában az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

25 Válaszbeadványában a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;

- ezenfelül, illetve másodlagos jelleggel, helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az azt állapítja meg, hogy a jellegbitorlás kérdésének eldöntéséhez irányadó időpont a közösségi védjegy bejelentési napja, és nem a közösségi védjegy először történő használatának napja;

- ezenfelül, illetve másodlagos jelleggel, változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy állapítsa meg, hogy a jellegbitorlás kérdésének eldöntése szempontjából releváns időpont a közösségi védjegy először történő használatának időpontja, és nem a közösségi védjegybejelentés napja;

- vagy az OHIM-ot, vagy a felperest, illetve másodlagosan az OHIM-ot és a felperest egyetemlegesen kötelezze a költségek viselésére.

26 A beavatkozó, az új jogalapokat előterjesztő beadványában azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjára alapított törlési okot elfogadhatatlannak nyilvánította;

- ezenfelül, illetve másodlagosan, változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjára alapított törlési okot nyilvánítsák elfogadhatónak és megalapozottnak;

- változtassa meg a megtámadott határozatot úgy, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított törlési okot nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak;

- amennyiben a megtámadott határozatot a kért módon változtatja meg, akkor azt változtassa meg úgy is, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet vagy az egyik, vagy a másik, vagy mindkét kiegészítő jogalap alapján töröljék;

- az OHIM-ot vagy a felperest, illetve másodlagosan az OHIM-ot és a felperest egyetemlegesen kötelezze a költségek viselésére.

²⁷ Az új jogalapokkal kapcsolatos észrevételeiben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az új jogalapokat utasítsa el;

- a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

28 Az új jogalappal kapcsolatos észrevételeiben az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az új jogalapot mint elfogadhatatlant utasítsa el;
- másodlagosan, az új jogalapot mint megalapozatlant utasítsa el;
- a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

29 Bevezetésként a beavatkozóznak a jelen ügy T-300/08. sz. ügygel a szóbeli szakasz és az ítélethozatal céljából való egyesítése iránti kérelmét illetően elegendő megjegyezni, hogy e kérelem okafogyottá vált a T-300/08. sz. ügyben benyújtott keresetnek mint elfogadhatatlannak az elutasítása miatt (a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés).

1. *A felperes kereseti kérelmei*

30 Keresete alátámasztásaként a felperes két, a 40/94 rendelet 73., illetve 74. cikkének (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. és 76. cikke) és a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalpra hivatkozik.

A 40/94 rendelet 73. és 74. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

Az első jogalapnak a 40/94 rendelet 74. cikkének megsértésére alapított első részéről

– A felek érvei

³¹ Az első jogalap első részében a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács megtagadta azoknak a releváns tényeknek, bizonyítékoknak és érveknek a figyelembevételét, amelyeket ő megfelelő időn belül előterjesztett. Ezáltal a fellebbezési tanács szerinte megsértette a 40/94 rendelet 74. cikkét és főként e rendelkezés (2) bekezdését (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése).

³² A fellebbezési tanács megtagadta a felperes következőkkel kapcsolatos érveinek figyelembevételét:

– a beavatkozó által szolgáltatott állítólagos „bizonyítékok” vitatása;

– az a tény, hogy a beavatkozó nem szolgáltatott bizonyítékot a használat révén megszerzett állítólagos hírnév vagy goodwill súlyát és jelentőségét illetően;

- a szóban forgó védjegyek közötti tényleges összetévesztés vagy összetéveszthetőség eseteinek hiánya. A fellebbezési tanács többek között nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a beavatkozó (akárcsak az ügyfelei) soha nem lépett fel a felperessel szemben, miközben elismert tény, hogy 2003 novembere óta a két fél egymással párhuzamosan forgalmazott olyan termékeket, nevezetesen rizst, amelyeket a szóban forgó védjegyekkel jelölve árusítottak.
- 33 A fellebbezési tanács megtagadta azon bizonyítékok figyelembevételét is, amelyeket a felperes az összetéveszthetőség hiányára vonatkozóan írásbeli észrevételeiben szolgáltatott.
- 34 Így a fellebbezési tanács túlnyomó részben megtagadta a felperes 2006. február 3-i, 2007. október 31-i és 2008. április 1-jei észrevételeinek figyelembevételét.
- 35 A fellebbezési tanács nem elemezte a piaci részesedést, és nem vette figyelembe azokat a bizonyítékokat, amelyeket ő szolgáltatott, és amelyekből kiderül, hogy évente átlagosan 500 000 tonna rizst importálnak az Egyesült Királyságba.
- 36 Az OHIM és a beavatkozó az első jogalap e részének elutasítását kéri. Az OHIM többek között arra hivatkozik, hogy ez a jogalap azért elfogadhatatlan, mert a felperes nem jelölte meg kellően egyértelmű módon, hogy az általa a közigazgatási eljárásban előterjesztett érvek, illetve szolgáltatott bizonyítékok közül melyek azok, amelyeket a fellebbezési tanács nem vett figyelembe. Mindenesetre az első jogalap e része

véleménye szerint nem megalapozott, mivel a fellebbezési tanács a felek által előterjesztett valamennyi észrevételt megvizsgálta.

– A Törvényszék álláspontja

- ³⁷ Emlékeztetni kell rá, hogy a Bíróság alapokmányának 21. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének 1. §-a szerint a keresetlevélnek többek között tartalmaznia kell „a jogvita tárgyát” és a „felhozott jogalapok rövid ismertetését”. Továbbá az említett szabályzat 48. cikkének 2. §-a szerint „[a]z eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel”. E rendelkezésekből az következik, hogy elfogadhatatlannak kell tekinteni azokat a jogalapokat, amelyeket nem megfelelően fogalmaztak meg az eljárást kezdeményező keresetlevélben (a Törvényszék T-209/01. sz., Honeywell kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5527. o.] 54. pontja).
- ³⁸ Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kereset elfogadhatóságához az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli és jogi körülmények, amelyek a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből (lásd a fenti 37. pontban hivatkozott Honeywell kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E tekintetben a keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelte iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fent említett rendelkezések szerint a keresetlevélben kell szerepelniük. Továbbá nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat és érveket, amelyek a kereset alapját képezhetik, mivel a mellékleteknek tisztán bizonyító és kiegészítő szerepük van (lásd a fenti 37. pontban hivatkozott Honeywell kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 39 Egyébként a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése) úgy rendelkezik, hogy az OHIM az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja, a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a hivatal [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint az OHIM figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.
- 40 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács megsértette ezt az eljárási rendelkezést, amikor megtagadta a felperes által előterjesztett bizonyos érvek, illetve bizonyítékok figyelembevételét, miközben az ezen cikk (2) bekezdésében említett feltételek nem álltak fenn, hiszen ő valamennyi ilyen bizonyítékot kellő időben előterjesztett.
- 41 A jelen esetben azt kell megállapítani, hogy a felperes által az első jogalap első részének alátámasztásaként előterjesztett egyes érvek nem kellő pontossággal kerültek kifejtésre a keresetlevélben. Így a felperes például nem fejtette ki a keresetlevél szövegében azt, hogy melyek azok az érvek, amelyeket ő a közigazgatási eljárásban a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok vitatása kapcsán terjesztett elő. Azt sem jelölte meg pontosan, hogy a 2006. február 3-i, 2007. október 31-i és 2008. április 1-jei észrevételeiben melyek voltak azok az érvek, amelyeket a fellebbezési tanács szerinte nem vett figyelembe.
- 42 Mindazonáltal a felperes által az első jogalap ezen részének alátámasztásaként hivatkozott érvek egy része magában a keresetlevélben kellő egyértelműséggel került kifejtésre. Így ez utóbbiból kiderül például, hogy a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe azt az érvelését, miszerint a beavatkozó nem szolgáltatott bizonyítékot a használat révén megszerzett állítólagos hírnév vagy goodwill súlyát és jelentőségét illetően. A keresetlevélből az is kiderül, hogy a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe az ő azon érvelését, miszerint

a szóban forgó védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye. Ezenfelül a felperes kifejezetten azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe az ő azon érvelését, miszerint évente átlagosan 500 000 tonna rizst importálnak az Egyesült Királyságba. Ami ezeket az érveket illeti, az érvelés tartalma tömör formában kiderül a keresetlevél szövegéből.

- 43 Tehát az első jogalap arra alapított első része, hogy a fellebbezési tanács eljárási hibát vétett azzal, hogy megtagadta a felperes érvei egy részének figyelembevételét, anélkül hogy ennek fennálltak volna a feltételei, nem tekinthető elfogadhatatlannak. Csupán az e rész alátámasztásaként hivatkozott egyes érvek elfogadhatatlanok, mivel azokat a keresetlevél szövegében nem kellő egyértelműséggel fejtették ki (lásd a fenti 41. pontot).
- 44 Az első jogalap első része alapján ki kell emelni a következőket. Miként az OHIM hangsúlyozza, a megtámadott határozatból vagy az ő és a felperes közötti levélváltásból egyáltalán nem az derül ki, hogy az OHIM megtagadta volna az utóbbi által feltárt tények, bizonyítékok vagy érvek figyelembevételét.
- 45 Hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 3., 5., 14. és 16. pontjában összefoglalta a felperes által kifejtett érvelést, visszautalva valamennyi, a közigazgatási eljárás során beterveztett beadványára.
- 46 Ennek kapcsán megjegyzendő, hogy a fellebbezési tanács nem köteles állást foglalni a felek által elé terjesztett minden érvet illetően. Elegendő, ha a határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi érveket ismerteti (lásd ebben az

értelemben a Bíróság C-404/04. P. sz., Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ügyben 2007. január 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 30. pontját). Ebből következően az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe valamely fél összes érvét, vagy nem válaszolt ezen érvek mindegyikére, önmagában még nem teszi lehetővé azt, hogy ebből azt a következtetést vonjuk le, hogy a fellebbezési tanács megtagadta ezek figyelembevételét.

- 47 Jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 14. pontjában hangsúlyozta, hogy a felperes korábban már hivatkozott arra, hogy a beavatkozó piaci részesedése túl csekély ahhoz, hogy a goodwill megállapítható legyen, és a megtámadott határozat 16. pontjában azt, hogy a felperes korábban azt állította, hogy a beavatkozó nem szolgáltatott bizonyítékot a goodwill fennállására vonatkozóan. Ezenfelül a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 3. és 14. pontjában összefoglalta a felperes érveit a beavatkozó piaci részesedésének csekélységét illetően.
- 48 Ez utóbbi 40–43. pontjában a fellebbezési tanács vizsgálta azt a kérdést, hogy a beavatkozó vajon jogilag kellőképpen bizonyította-e a goodwill fennállását, és semmi sem enged arra következtetni, hogy a fellebbezési tanács megtagadta volna a felperes által ezzel kapcsolatban hivatkozott valamennyi érv figyelembevételét.
- 49 A felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács nem vette figyelembe az általa a szóban forgó védjegyek között fennálló összetéveszthetőséggel kapcsolatban előterjesztett érveket és bizonyítékokat, a következőket kell kiemelni. Igaz, hogy a felperes érveinek a megtámadott határozatban szereplő összefoglalásában nem szerepel semmilyen érv az összetéveszthetőség hiányát illetően. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során nem terjesztett elő részletes érvelést az összetéveszthetőség hiányát illetően. A felperes mindössze arra szorítkozott, hogy 2007. október 31-i beadványában, miután hangsúlyozta a beavatkozó csekély piaci részesedését, azt állította, hogy „nem beszélhetünk goodwillről, megtévesztő megjelenítésről vagy kárról”, hogy „nem történt megtévesztő megjelenítés és semmiféle

ebből eredő kár nem keletkezett”, továbbá 2008. január 1-jén kelt beadványában azt, hogy a beavatkozó „nem tudta bizonyítani a megtévesztő megjelenítést, illetve a kárt”.

- 50 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 44–47. pontjában megvizsgálta azt a kérdést, hogy fennáll-e a megtévesztő megjelenítés esete. Lévén, hogy a felperes a közigazgatási eljárásban mindössze arra szorítkozott, hogy ennek a fennállását vitatva, anélkül hogy kifejtette volna az érveit, ezért önmagában az a tény, hogy a fellebbezési tanács a megtévesztő megjelenítés fennállásának kérdését vizsgálta, azt jelenti, hogy figyelembe vette a felperes érvelését.
- 51 Azon érvet illetően, miszerint a fellebbezési tanács többek között nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a beavatkozó (akárcsak az ügyfelei) soha nem lépett fel a felperessel szemben, miközben 2003 novembere óta párhuzamos forgalmazás folyt a piacon, hangsúlyozni kell, hogy a felperes a közigazgatási eljárásban nem hivatkozott ezekre a körülményekre az érvelésében. Így tehát fel sem merül annak a kérdése, hogy a felperes által a közigazgatási eljárásban előterjesztett érvek figyelembevételét megtagadták volna.
- 52 Azon érvet illetően, miszerint az Egyesült Királyságba importált rizs mennyisége évenként átlagosan 500 000 tonna volt, meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács kifejezetten megemlítette ezt az érvet a megtámadott határozat 3. pontjában. Ugyanakkor a megtámadott határozat 26. pontjában kiemelte, hogy a kisvállalkozásoknak is lehet goodwillje. Ebből eredően a fellebbezési tanács szerint nem volt szükség annak bizonyítására, hogy a beavatkozó mekkora piaci részesedéssel rendelkezik. Az a tény, hogy a fellebbezési tanács a felperes által a piac teljes volumenét illetően szolgáltatott bizonyítékok alapján nem számította ki a beavatkozó piaci részesedését, még nem jelenti azt, hogy a fellebbezési tanács megtagadta volna a felperes által előterjesztett érvek vagy bizonyítékok egy részének figyelembevételét, megsértve ezzel a 40/94 rendelet 74. cikkét. A beavatkozó pontos piaci részesedése meghatározásának hiányát

az a tény magyarázhatja, hogy annak nem volt alapvető jelentősége a megtámadott határozat logikája szempontjából.

- 53 Az előzőekből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem tagadta meg a felperes által a közigazgatási eljárás során előterjesztett érvek figyelembevételét. A felperes érvelése tehát ténybelileg nem megalapozott, ezért az első jogalap első részét el kell utasítani.

Az első jogalpnak a 40/94 rendelet 73. cikkének, illetve 74. cikkének (1) bekezdése utolsó mondatának megsértésére alapított második részéről

– A felek érvei

- 54 Az első jogalap második részében a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács olyan állítólagos „tényekre”, feltevésekre és jogi állításokra támaszkodott, amelyekre a felek nem hivatkoztak, illetve amelyeket nem erősítettek meg. Így a fellebbezési tanács szerinte megsértette a 40/94 rendelet 73. cikkét, illetve 74. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatát (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése és 76. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata).

- 55 Először is, a felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen határozta meg, illetve alkalmazta az ügyben a jellegbitorlási keresetekre irányadó angol jogot.

- 56 Másodszer, a felperes szerint a fellebbezési tanács „légből kapott következtetéseket vont le”, valamint spekulációkra és feltevésekre támaszkodott a szóban forgó védjegyek állítólagos összetéveszthetőségére vonatkozó állításainak alátámasztása érdekében.
- 57 Harmadszer, a fellebbezési tanács szerinte – a jogsértés fennállására vonatkozó bizonyíték vagy megerősítés hiánya ellenére – tévesen azt a következtetést vonta le, hogy e jogsértés fennáll.
- 58 A felperes szerint a beavatkozó nem bizonyította azt, hogy goodwillre tett szert. Véleménye szerint piaci részesedése az Egyesült Királyság rizspiacán túl csekély ahhoz, hogy goodwillre tehessen szert.
- 59 A felperes szerint a fellebbezési tanács ezenfelül hibát vétett azzal, hogy elmulasztotta figyelembe venni a szóban forgó védjegyekben szereplő elefántfej-ábrázolások között anatómiai, esztétikai és művészi téren fennálló eltéréseket.
- 60 A fellebbezési tanács szerinte nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok többsége nem igazolja a korábbi védjegy rizs tekintetében történő használatát a szóban forgó időszakban. A pénztárgépszalagokon például csak a „G/E rizs” vagy „GE rizs” megnevezés szerepel, és nem a korábbi védjegy.
- 61 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 40. pontjában szereplő érvelése nem logikus, hiszen a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy „[a] törlési osztály magasabb küszöböt határozott meg a goodwill meglétének bizonyításához, mint amelyet az angol jog a jellegbitorlási keresetekhez előír”, azonban nem csatlakozott a törlési osztály azon következtetéséhez, amely szerint a megjelölés bitorlását nem sikerült bizonyítani.

- 62 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsnak nem volt semmi ténybeli alapja ahhoz, hogy a megtámadott határozat 43. pontjában azt a következtetést vonja le, hogy „nagyon kevésbé valószínű, hogy a bejelentés napját követően feljegyzett értékesítési mutatók növekedése ily mértékű lett volna, úgy, hogy a vállalkozás révén ezen időpontig nem tettek szert goodwillre”. Ezenfelül a fellebbezési tanács nem mutatott kellő pontosságot akkor, amikor a „vállalkozás révén keletkezett goodwill” kifejezést alkalmazta.
- 63 Az OHIM és a beavatkozó az első jogalap ezen első részének elutasítását kéri.

– A Törvényszék álláspontja

- 64 Először a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének állítólagos megsértésének kérdését kell megvizsgálni ahhoz, hogy utána a 40/94 rendelet 73. cikke második mondata (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata) megsértésének kérdését lehessen elemezni.
- 65 Emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata szerint a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban a vizsgálat a felek által előterjesztett jogalapokra és kérelmekre korlátozódik. A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatát az ugyanezen rendelet 52. cikke szerinti törlési okokkal összefüggő törlési eljárásokban is alkalmazni kell (a Törvényszék T-288/03. sz., TeleTech Holdings kontra OHIM – Teletech International [TELETECH GLOBAL VENTURES] ügyben 2005. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1767. o.] 65. pontja). Ennélfogva a viszonylagos törlési okokkal összefüggő törlési eljárásokban a korábbi nemzeti védjegyre hivatkozva törlés iránti kérelmet benyújtó félre hárul az oltalom fennállásának és adott esetben terjedelmének bizonyítása (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-318/03. sz., Atomic Austria kontra OHIM

– Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil [ATOMIC BLITZ] ügyben 2005. április 20-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1319. o.] 33. pontját).

- 66 Ezzel szemben az OHIM-ra hárul a törlési eljárás keretében annak vizsgálata, hogy a hivatkozott törlési ok alkalmazásának feltételei fennállnak-e. Ennek keretében értékelnie kell a felek által hivatkozott tények valóságtartalmát és az általuk előterjesztett bizonyítékok bizonyító erejét (lásd ebben az értelemben a fenti 65. pontban hivatkozott ATOMIC BLITZ ügyben hozott ítélet 34. pontját).
- 67 Felmerülhet például, hogy az OHIM-nak figyelembe kell vennie annak a tagállamnak a nemzeti jogát, amelyben az a korábbi védjegy részesül oltalomban, amelyre a felszólalást alapítják. Ebben az esetben hivatalból kell tájékozódnia – az erre megfelelőnek tartott módon – az illető tagállam nemzeti jogáról, amennyiben az erre vonatkozó információk szükségesek az illető lajstromozást kizáró ok alkalmazási feltételeinek, különösen pedig az előadott tények valóságtartalmának vagy a benyújtott okiratok bizonyító erejének a megítéléséhez. A OHIM által végzett vizsgálat ténybeli alapjának korlátozottsága ugyanis nem zárja ki, hogy a törlési eljárásban részt vevő felek által kifejezetten előterjesztett tényeken felül köztudomású – azaz bárki által megismerhető vagy általánosan hozzáférhető forrásokból megismerhető – tényeket figyelembe vegyen (a fenti 65. pontban hivatkozott ATOMIC BLITZ ügyben hozott ítélet 35. pontja).
- 68 Az előző megfontolásokra figyelemmel meg kell vizsgálni a felperes érveit.
- 69 Először is a felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács téves módon határozta meg, illetve alkalmazta az ügyre a jellegbitorlási keresetekre irányadó angol jogot, meg kell jegyezni, hogy valamely tagállam nemzeti jogának téves értelmezése vagy alkalmazása jogban való tévedést képezhet, azonban nem képezheti a 40/94

rendelet 74. cikke (1) bekezdése utolsó mondatának megsértését. Mivel az OHIM-nak hivatalból kell értékelnie azt, hogy fennállnak-e a hivatkozott törlési okok alkalmazásának feltételei, és adott esetben hivatalból kell tudakozódnia az érintett tagállam jogáról, ezért a nemzeti jog értelmezésénél vagy alkalmazásánál vétett esetleges hiba nem tekinthető úgy, mint a felek közötti jogvita kereteinek túllépése.

70 Ezt követően, ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a fellebbezési tanács „kitalált következtetéseket vont le”, valamint spekulációkra és feltevésekre támaszkodott a szóban forgó védjegyek állítólagos összetéveszthetőségére vonatkozó állításainak alátámasztása érdekében, a következőket kell kiemelni. A fellebbezési tanács, ahogyan azt tennie kellett, a megtámadott határozat 44–47. pontjában megvizsgálta, hogy fennáll-e a jellegbitorlási keresetekre vonatkozó feltételek valamelyike, nevezetesen a korábbi védjegy megtévesztő megjelenítése. E tekintetben először is a megtámadott határozat 44. pontjában bemutatta azt a nemzeti jogi szabályozást, amelyet az esetre a megtámadott határozat 45–47. pontjában alkalmazott.

71 Lévéen, hogy a fellebbezési tanács feladata annak vizsgálata, hogy a beavatkozó által hivatkozott korábbi megjelölés alapján megtiltható-e a későbbi védjegy használata a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján, ezért köteles megvizsgálni azt, hogy fennállt-e olyan megtévesztő megjelenítés, amely alapján a közönség azt hihette, hogy a felperes által eladásra kínált termékek a beavatkozó termékei. Az a tény, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 47. pontjában olyan megállapításokat tett, mint hogy „elkerülhetetlen, hogy a közönség nem lesz képes megkülönböztetni egymástól a kétféle rizst és azok védjegyeit”, és hogy „vitathatatlanul fennáll a megtévesztő megjelenítés esete”, nem tekinthető tehát úgy, mint a felek közötti jogvita kereteinek túllépése. A felperes érvelése e kérdést illetően valójában nem a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik, hanem

a fellebbezési tanács által a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével együttesen értelmezett nemzeti jog alkalmazása során vétett jogi hibára.

72 Azon érvet illetően, miszerint a fellebbezési tanács tévesen jutott arra a következtetésre, hogy fennáll a jogsértés, annak ellenére, hogy e jogsértés fennállására nincs bizonyíték vagy rá vonatkozóan megerősítés, azt is hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács köteles volt megvizsgálni, hogy teljesülnek-e az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlási keresetre vonatkozó feltételek. Az a tény, hogy a megtámadott határozat 49. pontjában úgy ítélte meg, hogy joggal lehetett arra következtetni, hogy a beavatkozó hátrányt szenvedhet az értékesítésben tapasztalható közvetlen vagy közvetett kiesés formájában, tehát nem képezi a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértését.

73 Azon érvevel, miszerint a beavatkozó nem bizonyította, hogy goodwillre tett szert, illetve miszerint a piacon túl csekély részesedéssel rendelkezik, a felperes valójában azt állítja, hogy a fellebbezési tanács jogi hibát vétett a goodwill fennállásának értékelésénél, és nem azt, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdését olyan tények, illetve bizonyítékok figyelembevételével, amelyeket a felek nem is jerteszettek elő.

74 A felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács hibát követett el azzal, hogy elmulasztotta figyelembe venni a szóban forgó védjegyekben szereplő elefántfej-ábrázolások közötti anatómiai, esztétikai és művészi téren fennálló eltéréseket, hangsúlyozni kell, hogy ezen érv valójában olyan jogi hibára hivatkozik, amelyet a fellebbezési tanács a megtévesztő megjelenítés fennállásának értékelése körében követett el, és nem a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértésére.

- 75 Azon érvével, miszerint a fellebbezési tanács nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok többsége nem igazolja a korábbi védjegynek a rizs tekintetében történő használatát a szóban forgó időszakban, a felperes valójában azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem értékelte helyesen a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékokat. Ez az érv a fellebbezési tanács által elkövetett értékelési hibára vonatkozik, és nem a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértésére.
- 76 A felperes azon érve, miszerint a fellebbezési tanács érvelése nem logikus (lásd a fenti 61. pontot), szintén egy állítólagos jogban való tévedésre vonatkozik, és nem a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértésére.
- 77 Ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a fellebbezési tanácsnak nem volt semmi ténybeli alapja ahhoz, hogy a megtámadott határozat 43. pontjában azt a következtetést vonja le, hogy „nagyon kevésbé valószínű, hogy a bejelentés napját követően feljegyzett értékesítési mutatók növekedése ily mértékű lett volna, úgy, hogy a vállalkozás révén ezen időpontig nem tettek szert goodwillre”, a következőket kell megállapítani. A fellebbezési tanács feladata annak meghatározása, hogy a beavatkozó olyan goodwillre tett-e szert, amelyet az Egyesült Királyság joga megkövetel a jellegbitorlási kereseteknél. Abban az esetben, ha a fellebbezési tanács a goodwill fennállását megfelelő ténybeli alap nélkül állapította volna meg, az értékelési hibát képezne. A felperes nem hivatkozik arra, hogy a fellebbezési tanács olyan tényekre támaszkodott volna, amelyekre a felek nem hivatkoztak, hanem arra, hogy ez utóbbi indokolatlanul vont le következtetéseket olyan tényből, amelyre előtte hivatkoztak.
- 78 Végül, ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a fellebbezési tanács nem volt elég pontos akkor, amikor a „vállalkozás révén keletkezett goodwill” kifejezést alkalmazta, azt kell megállapítani, hogy az valójában a fellebbezési tanács által elkövetett jogi hibára vonatkozik.

- 79 Az előzőekből következően a felperes érvei valójában nem a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkoznak, hanem a fellebbezési tanács által a nemzeti jog alkalmazása során vétett jogi, illetve értékelési hibákra. Ezeket az érveket tehát a második jogalap keretében fogjuk megvizsgálni.
- 80 Ami a 40/94 rendelet 73. cikkének állítólagos megsértését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 73. cikkének második mondata szerint az OHIM határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.
- 81 Ennek kapcsán pontosítani kell, hogy a tények értékelése a határozathozatal része. Márpedig a meghallgatáshoz való jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végleges állásfoglalásra (lásd a Törvényszék T-303/03. sz., Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral [Salvita] ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1917. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A fellebbezési tanács tehát nem volt köteles meghallgatni a felperest azon ténybeli és jogi értékelés tárgyában, amelyre ő a határozatát alapítani szándékozott. Így ezzel nem sértette meg a 40/94 rendelet 73. cikkét.
- 82 Az előzőekben kifejtettek egészéből következően az első jogalap második részét, és ebből adódóan az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

- 83 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 26. pontjában tévesen állapította meg azt, hogy a goodwill csak akkor tekinthető elhanyagolhatónak, ha a vállalkozás nem nevezhető állandó jelleggel letelepedettnek. Ezenfelül szerinte a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy az angol jogban megkövetelt bizonyító erő nem azonos szintű a használat révén megszerzett megkülönböztető képességnél alkalmazottal. A felperes úgy véli, hogy az angol jogban megkövetelt bizonyító erő minden polgári ügy tekintetében azonos szintű.
- 84 A felperes szerint a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta, vagy rosszul értelmezte azt a tényt, hogy a beavatkozónak jogilag megfelelőképpen bizonyítania kell a jellegbitorlási keresetekre vonatkozó minden egyes feltétel teljesülését. A fellebbezési tanács szerinte a megtámadott határozat 47–49. pontjában az összetévesztés veszélyének és a jogsértésnek a fennállására vonatkozó állítások megfogalmazására szorítkozott, miközben azokat semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá.
- 85 Ráadásul a fellebbezési tanács szerinte hibát vétett, illetve félreértésről adott tanúbizonyságot a termék jellegét illetően. A jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet rizs tekintetében lajstromozták, a rizsfajta konkrét megjelölése nélkül. A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács több helyen arra hivatkozik, hogy a beavatkozó különleges rizsfajtákat forgalmazott. Ugyanakkor ezt követően azt állapítja meg, hogy a beavatkozó a rizs tekintetében rendelkezik (védjegyhez fűződő) jogokkal, és hogy a szóban forgó védjegyek oltalma alatt álló termékek azonosak. Így a fellebbezési tanács tévesen jutott arra a következtetésre, hogy figyelemmel az ügy egyes körülményeire, a beavatkozó tevékenységi köre különleges rizsfajtákkal kapcsolatos speciális

tevékenységi kör, miközben a megtámadott határozat más részeiben azt állapította meg, hogy az érintett termékek és az érintett piac az általános értelemben vett rizstermékek és rizs piac.

- 86 A felperes szerint a szóban forgó védjegyek elegendő vizuális és fogalmi eltérést mutatnak az elefántábrázolás tekintetében, és a fellebbezési tanácsnak ezeket figyelembe kellett volna vennie.
- 87 Ezenfelül a szóban forgó védjegyek szerinte békében éltek egymás mellett több éven át a piacon, anélkül hogy a felek az összetévesztés bármiféle esetét tapasztalták volna.
- 88 Az OHIM és a beavatkozó a második jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

– Előzetes észrevételek

- 89 A 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a közösségi védjegyet az OHIM-hoz benyújtott kérelem alapján törölni kell a 8. cikk (4) bekezdésében említett

korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek. A 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében a nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha – az irányadó tagállami jogszabályok szerint – a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg, és a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

- 90 E két rendelkezés együttes értelmezéséből következik, hogy valamely, a helyi jelentőségűt meghaladó kereskedelmi forgalomban használt, nem lajstromozott védjegy jogosultja sikerrel kérheti egy későbbi közösségi védjegy törlését, ha és amennyiben az alkalmazandó tagállami jog alapján egyrészt a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban szerezték meg, másrészt e megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.
- 91 A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének alkalmazásában a fellebbezési tanács feladata, hogy tekintetbe vegye úgy az e rendelkezés által hivatkozott irányadó tagállami jogszabályokat, mint az érintett tagállam bírósági ítéleteit. Ez alapján a törlés kérelmezőjének kell bizonyítania azt, hogy a szóban forgó megjelölés a hivatkozott tagállami jog hatálya alá tartozik, és hogy az alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát (lásd a Törvényszék T-114/07. és T-115/07. sz., Last Minute Network kontra OHIM – Last Minute Tour [LAST MINUTE TOUR] egyesített ügyekben 2009. június 11-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1919. o.] 47. pontját, továbbá analógia útján a Törvényszék T-53/04–T-56/04., T-58/04. és T-59/04. sz., Budějovický Budvar kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDWEISER] egyesített ügyekben 2007. június 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 74. pontját).

⁹² A jelen ügyben a nem lajstromozott nemzeti védjegy tekintetében irányadó tagállami jog a Trade Marks Act, 1994 (az Egyesült Királyság védjegytörvénye), amely 5. cikkének (4) bekezdése ekként rendelkezik:

„Valamely védjegy nem lajstromozható, ha és amennyiben az Egyesült Királyságban történő használata akadályokba ütközhet:

a) bármely jogszabály (főként a jellegbitorlásra vonatkozó jog [law of passing off]) értelmében, amely oltalmat biztosít a nem lajstromozott védjegy vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés számára [...]”

⁹³ Ezen rendelkezésnek a nemzeti bíróság által adott értelmezéséből (Reckitt & Colman Products Ltd kontra Borden Inc. & Ors (1990) R.P.C. 341 406 HL) következik, hogy a jelen esetben a beavatkozónak a jogvita tárgyát képező közösségi védjegynek a nem lajstromozott nemzeti védjegy védelme céljából történő törléséhez az Egyesült Királyság joga jellegbitorlási keresetre vonatkozó szabályainak megfelelően bizonyítania kell, hogy a három – a megszerzett goodwillre, a megtévesztő megjelenítésre és az okozott sérelemre vonatkozó – feltétel teljesül.

⁹⁴ A fellebbezési tanács e három feltételt a megtámadott határozat 23. pontjában értékelte (lásd a fenti 10. pontot), és a felperes végeredményben elismeri, hogy a fellebbezési tanács helyesen jelölte meg a jellegbitorlási keresetekkel kapcsolatos elméleti megközelítés alapjait.

⁹⁵ A felperes mindenesetre úgy véli, hogy a fellebbezési tanács ezen elméleti megközelítést nem megfelelően alkalmazta e feltételek mindegyikére. Így mindhárom feltétel tekintetében meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította-e meg azt, hogy azok a jelen esetben teljesülnek.

– A goodwillról

- 96 A felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy annak ellenére állapította meg a goodwill fennállását, hogy a beavatkozó csupán elhanyagolható mértékben van jelen az Egyesült Királyságban a rizspiacon.
- 97 Először is azt kell meghatározni, hogy melyik az a bizonyítás szempontjából releváns időpont, ameddig a beavatkozónak goodwillre szert kellett volna tennie. A fellebbezési tanács szerint a releváns időpont a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy bejelentésének a napja, azaz 1996. április 29-e. A beavatkozó azt állítja, hogy az Egyesült Királyság joga szerint a releváns időpont az az időpont, amikor a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet először használták a piacon, vagyis a jelen esetben a 2003. év során.
- 98 Igaz, hogy – miként azt a beavatkozó hangsúlyozza – a nemzeti ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a jellegbitorlási keresetekre vonatkozó szabályozás szerint a goodwill meglétét azon időpont tekintetében kell bizonyítani, amelytől kezdve az alperes, akivel szemben a keresetet indítják, termékeit vagy szolgáltatásait kínálni kezdte (Cadbury Schweppes kontra Pub Squash [1981], R.P.C. 429).
- 99 A 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése ugyanakkor nem ezen időpontra, hanem a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjára hivatkozik, és azt írja elő, hogy az e védjegy törlését kérelmező személy a nem lajstromozott nemzeti védjegyhez fűződő jogokat az említett bejelentés előtt szerezzék meg (a fenti 91. pontban hivatkozott LAST MINUTE TOUR ügyben hozott ítélet 51. pontja), azaz jelen esetben 1996. április 29-ig. Miként a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 27. pontjában azt hangsúlyozta, a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének szövege e tekintetben egyértelmű.

- 100 A fellebbezési tanács tehát helyesen járt el, amikor azt vizsgálta, hogy a beavatkozó bizonyította-e, hogy 1996. április 29-ig goodwillre tett szert.
- 101 A fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozat 24. pontjában azt, hogy a goodwill úgy írható le, mint a vevőkört vonzó erő (IRC v Muller & Co's Margarine [1901] A.C. 217, 224, H.L.).
- 102 A fellebbezési tanács ezenfelül azt állapította meg, hogy a goodwill megléte általában úgy bizonyítható, ha bizonyítékokat szolgáltatnak a kereskedelmi és reklámtevékenységről, az ügyfélszámlákról, stb. Az olyan jelentős kereskedelmi tevékenység bizonyítása, amely bizonyos hírnév megszerzéséhez és bizonyos vevőkör kialakulásához vezet, általában elegendő a goodwill meglétének megállapításához (a megtámadott határozat 25. pontja).
- 103 A beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékokat illetően a következőket kell megállapítani.
- 104 A beavatkozó, többek között az igazgatója által eskü alatt tett 1998. december 13-i nyilatkozattal adatot szolgáltatott az 1998 és 1997 között értékesített rizsmennyiségekről. E nyilatkozat szerint a beavatkozó 1995-ben 84 tonna, 1996-ban 52 tonna, 1998 és 1994 között pedig 42–68 tonna rizst értékesített a korábbi védjeggyel az Egyesült Királyságban.
- 105 Miként a fellebbezési tanács azt a megtámadott határozat 31. pontjában megállapította, az eskü alatt tett nyilatkozat tartalmát a beavatkozó által szolgáltatott többi

bizonyíték is megerősítette. Bár a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok többsége az 1996. április 29-ét követő időszakra vonatkozik, ugyanakkor a szolgáltatott bizonyítékok egy része az ezen időpontot megelőző időszakra vonatkozik. Például, miként azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 30. pontjában megállapította, a beavatkozó bemutatott nyolc számlát, amelyeket az 1992-től 1996. április 29-éig terjedő időszakban állított ki londoni, kenti és middlesexi (egyesült királysági) illetőségű vevői részére, „Golden Elephant” megnevezéssel jelölt rizs értékesítésére vonatkozóan.

- ¹⁰⁶ Ezenfelül a beavatkozó olyan pénztárszalagokat mutatott be, amelyek különféle, 1993. márciusi és áprilisi, 1994. decemberi és 1995. januári, februári és márciusi dátumokkal történt rizsértékesítéseket igazolnak. E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy pénztárgépszalagokon csak a „G/E rizs” vagy „GE rizs” megnevezés szerepel, és nem a korábbi védjegy. Ennek ellenére megjegyzendő, hogy ez a tény még önmagában nem fosztja meg őket minden bizonyító erejüktől. Ugyanis, miként azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 32. pontjában kiemelte, megszokott dolog, hogy az értékesített termékek megnevezését a pénztárszalagokon rövidített formában jelenítik meg. Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy nem arról van szó, hogy ezek lennének a beavatkozó által az Egyesült Királyságban a korábbi védjeggyel történt rizsértékesítésekre vonatkozóan szolgáltatott egyedüli bizonyítékok. Ennek kapcsán hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács köteles az OHIM elé terjesztett valamennyi bizonyíték átfogó értékelését elvégezni. Ugyanis nem zárható ki, hogy a bizonyítékok egy csoportja alapján megállapíthatók a bizonyítani kívánt tények, miközben ha e bizonyítékokat egyesével, egymástól elkülönítve vennék figyelembe, akkor azok eredménytelenek lennének e tények helytállóságának igazolásához (a Bíróság C-108/07. P. sz., Ferrero Deutschland kontra OHIM és Cornu ügyben 2008. április 17-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 36. pontja). A fellebbezési tanács helyesen vette figyelembe a pénztárszalagokat az eskü alatt tett nyilatkozatot megerősítő bizonyítékként.

- ¹⁰⁷ Mindenesetre megjegyzendő, hogy még ha az említett szalagok semmilyen bizonyító erővel sem rendelkeznének, azt, hogy a felperes az Egyesült Királyságban a korábbi védjeggyel rizst értékesített a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy bejelentését megelőző időszakban, kellőképpen bizonyítja – a többi számlával együttesen – az eskü alatt tett nyilatkozat is.

- 108 Igaz, hogy az értékesítések, amelyekre az eskü alatt tett nyilatkozat vonatkozik, elhanyagolhatónak tekinthetők az Egyesült Királyság rizspiacának egészéhez viszonyítva. Ugyanis a rizs termék tanács (Rice Association) főtitkárának nyilatkozata szerint, amelyet a felperes az OHIM elé terjesztett, az Egyesült Királyságba irányuló rizsimport teljes mennyisége 2000 és 2004 között évente átlagosan 500 000 tonna volt, amiből arra lehet következtetni, hogy az 1988 és 1996 közötti import is hasonló nagyságrendű lehetett. Ha vélelmezzük, hogy a rizspiac egészen értékesített mennyiség 1995-ben 500 000 tonna volt, akkor a beavatkozó piaci részesedése ebből 0,0168% volt.
- 109 Így meg kell vizsgálni azt, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte-e úgy, hogy a beavatkozó kereskedelmi tevékenysége ugyanakkor kellő mértékű volt ahhoz, hogy goodwillre tehesen szert.
- 110 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 26. pontjában kiemelte, hogy a kisvállalkozásoknak is lehet goodwillje. E megállapítás a fellebbezési tanács által helyesen idézett tagállami ítélkezési gyakorlaton, nevezetesen a Stannard kontra Reay ügyben hozott ítéleten ([1967] R.P.C. 589) alapul. Ebben az ügyben a bíróság úgy ítélte meg, hogy egy sült krumplit és sült halat árusító mozgóbódé, amely hetente 129 és 138 font sterling közötti üzleti forgalmat bonyolított, körülbelül háromhetes tevékenységével goodwillre tett szert.
- 111 Ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a jellegbitorlási keresetben a goodwill meglétének bizonyításához egy minimális küszöböt meghaladó kereskedelmi tevékenységet kell igazolni, hangsúlyozni kell, hogy az OHIM helyesen jegyzi meg, hogy a keresetlevélben hivatkozott jogi tanulmány és ítélkezési gyakorlat a megtévesztés veszélyére vonatkozik. Ugyanakkor a tagállami ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a minimális küszöb alatti értékesítés nem elegendő (Anheuser-Busch Inc kontra Budejovicky Budvar Narodni Podnik [1984] F.S.R. 413, 457 CA). Ebben az ügyben a bíróság úgy ítélte meg, hogy az Egyesült Királyságba egy bőröndben importált és egy Cantorbéryben (Egyesült Királyság) található amerikai stílusú étteremben árusított sör kis mennyiségben történő értékesítése nem éri el a minimális küszöböt.

- 112 A jelen esetben azt kell megállapítani, hogy a beavatkozó által az Egyesült Királyságban a korábbi védjeggyel a releváns időpontot megelőzően végzett rizsértékesítés meghaladja e minimális küszöböt. Ugyanis nem kis mennyiségben, alkalmi jelleggel történő értékesítésekről van szó. A beavatkozó az Egyesült Királyságban 1988 óta folyamatosan értékesített rizst a korábbi védjeggyel, vagyis a felperesnek a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyének bejelentése napjáig tartó nyolcéves időszakban. Az 1988-tól 1996-ig terjedő időszakban értékesített évenkénti 42 és 84 tonna közötti rizsmennyiség nem tekinthető teljesen jelentéktelennek.
- 113 Az a tény önmagában, hogy a beavatkozó piaci részesedése nagyon csekély az Egyesült Királyságba importált rizs össz mennyiségéhez viszonyítva, még nem elegendő annak megállapításához, hogy a rizsértékesítés nem éri el a minimális küszöböt.
- 114 A Jian Tools for Sales kontra Roderick Manhattan Group ügyben ([1995] F.S.R. 924, 933 [Knox J.]) például egy amerikai vállalkozás 127 szoftvert értékesített az Egyesült Királyság piacán, és ezt nem tekintették a minimális küszöböt el nem érőnek.
- 115 E körülmények alapján kiemelendő, hogy az Egyesült Királyság bíróságai általában eléggé vonakodva mondják ki azt, hogy valamely vállalkozásnak lehetnek ügyfelei úgy is, hogy közben nem rendelkezik goodwilllel (Wadlow, C., *The law of passing-off*, Sweet and Maxwell, London, 2004, 3.11. pont). A fellebbezési tanács tehát helyesen mutatott rá arra, hogy még a kisvállalkozások is rendelkezhetnek bizonyos mértékű goodwilllel.
- 116 Ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a fellebbezési tanács tévesen állapította meg a megtámadott határozat 26. pontjában azt, hogy a goodwill csak akkor tekinthető elhanyagolhatónak, ha a vállalkozás nem nevezhető állandó jelleggel letelepedettnek, elegendő megjegyezni, hogy ennek az állításnak nincs alapvető jelentősége a fellebbezési tanács érvelésén belül. A fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést,

hogy a beavatkozó kereskedelmi tevékenysége, amely a korábbi védjeggyel jelölt rizs Egyesült Királyságban végzett értékesítésből állt, elegendő volt a goodwillnek a jogvita tárgyát képező közösségi védjegybejelentést megelőzően történő megszerzéséhez. Még ha feltételezzük is, hogy e goodwillt elhanyagolhatónak kell tekinteni az értékesítés kis mennyisége folytán, akkor sem tekinthető nemlétezőnek.

- 117 A felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács tévesen – feltételezett eshetőségek mérlegelése alapján – állapította meg a megtámadott határozat 26. pontjában, hogy „az angol jogban megkövetelt bizonyító erő nem azonos szintű, mint például a használat révén megszerzett megkülönböztető képességnél alkalmazott”, továbbá miszerint az angol jogban megkövetelt bizonyító erő minden polgári ügy tekintetében azonos szintű, a következőket kell megállapítani. A megtámadott határozat fent idézett mondata nem az olyan értelemben vett bizonyító erőre tesz utalást, amely a bíróság meggyőzéséhez szükséges. Ez a megtámadott határozat azon mondatából következik, miszerint „a vállalkozások teremthetnek hozzáadott értéket és kialakíthatnak goodwillt anélkül is, hogy elérnék azt az ismertségi szintet, amely a [40/94 rendelet] 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett használat révén megszerzett képesség vagy jóhírnév bizonyításához szükséges”. E tekintetben a fellebbezési tanács nem vétett semmilyen hibát. Ugyanis az álláspontja alátámasztásaként hivatkozott ítélezési gyakorlat, nevezetesen a Phones4U Ltd kontra Phone4u.co.uk Internet Ltd ügyben hozott ítélet ([2007] R.P.C. 5, 83, 96) megerősíti, hogy a védjegyek lajstromozásához szükséges megkülönböztető képesség bizonyításához megkövetelt szint sokkal magasabb, mint a goodwill meglétének bizonyításához megkövetelt.
- 118 Az előzőekre való figyelemmel, a felperes állításával ellentétben nem volt szükséges, hogy a beavatkozó piaci tanulmányt szolgáltatson a korábbi védjegy vásárlóközönség általi ismertségéről.
- 119 Ugyancsak el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 40. pontjában szereplő érvelése nem logikus, hiszen a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy „[a] törlési osztály magasabb küszöböt határozott

meg a goodwill meglétének bizonyításához, mint amelyet az angol jog a jellegbitorlási keresetekhez előír”, azonban nem csatlakozott a törlési osztály azon következtetéséhez, amely szerint a megjelölés bitorlását nem sikerült bizonyítani. Mivel a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy „a törlési osztály tévesen túl magas küszöböt határozott meg a goodwill meglétének bizonyításához”, ezért teljesen logikus, hogy nem csatlakozott a törlési osztály végkövetkeztetéséhez.

120 A felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács tévesen vonta le a megtámadott határozat 43. pontjában azt a következtetést, hogy nagyon kevésbé valószínű, hogy a bejelentés napját követően feljegyzett értékesítési mutatók növekedése ily mértékű lett volna, úgy, hogy a vállalkozás révén ezen időpontig nem tettek szert goodwillre, továbbá, hogy a fellebbezési tanács nem mutatott kellő pontosságot akkor, amikor a „vállalkozás révén keletkezett goodwill” kifejezést alkalmazta, azt kell megállapítani, hogy e 43. pont a megtámadott határozat egy felesleges pontját képezi. A beavatkozó ugyanis kellőképpen bizonyította azt, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy bejelentési időpontjában ő már goodwilllel rendelkezett, még úgy is, hogy nem vették figyelembe az ezen időpont után bekövetkezett értékesítésimutató-növekedést.

121 Azon érvet illetően, miszerint a fellebbezési tanács nem mutatott kellő pontosságot akkor, amikor a „vállalkozás révén keletkezett goodwill” kifejezést alkalmazta, és miszerint a beavatkozónak a szóban forgó megnevezéshez, illetve védjegyhez társuló goodwillt kellett volna bizonyítania, azt kell még megállapítani, hogy a jellegbitorlási kereset nem a védjegyhez társuló goodwill tekintetében nyújt védelmet, hanem a vállalkozáshoz kapcsolódó tulajdonjog, illetve azon goodwill tekintetében, amely mellett a védjegyet használták (Wadlow, C., *The law of passing-off*, Sweet and Maxwell, London, 2004, 3.4. pont). A fellebbezési tanács által használt terminológia tehát nem kifogásolható.

122 Mindenesetre, amennyiben a felperes érvét úgy kell érteni, hogy az azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a beavatkozó valamennyi kereskedelmi tevékenységét

figyelembe vette a goodwill meglétének bizonyításánál, azt kell megállapítani, hogy ezen érv ténybelileg nem megalapozott. A fellebbezési tanács ugyanis a beavatkozó-nak az Egyesült Királyságban a korábbi védjeggyel végzett rizsértékesítési tevékenységét vette figyelembe a goodwill bizonyításánál, és nem a beavatkozó kereskedelmi tevékenységének egészét.

– A megtévesztő megjelenítésről

- ¹²³ A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy a korábbi védjegy megtévesztő megjelenítése (lásd a fenti 17. pontot).
- ¹²⁴ E tekintetben a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy olyan feltevésekre támaszkodott, amelyeket semmilyen bizonyíték nem támaszt alá. Ezenfelül a felperes szerint a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie azt, hogy a szóban forgó védjegyek szerinte békében éltek egymás mellett több éven át a piacon, anélkül hogy a felek az összetévesztés bármiféle esetét tapasztalták volna. A felperes szerint a fellebbezési tanácsnak számításba kellett volna vennie az összetévesztés hiányát és a beavatkozó hallgatóságos beleegyezését. Ezenfelül a fellebbezési tanács szerinte elmulasztotta figyelembe venni a szóban forgó védjegyekben szereplő elefántfej-ábrázolások közötti eltéréseket.
- ¹²⁵ Először is a felperes azon érvének elfogadhatóságát kell megvizsgálni, amelyet a szóban forgó védjegyek békés egymás mellett élésére, a közöttük fennálló összetévesztés esetének hiányára és a beavatkozó hallgatóságos beleegyezésére alapított.

- 126 Az OHIM helyesen emelte ki, hogy erre az évrre legelőször a Törvényszék előtti eljárásban történt hivatkozás. Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-a szerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.
- 127 Ugyancsak emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdése utolsó mondatának megfelelően, amely a viszonylagos törlési okokkal összefüggő törlési eljárásokban alkalmazandó, az OHIM vizsgálata jelen esetben a felek által hivatkozott jogalapokra és bizonyítékokra korlátozódott (lásd a fenti 65. pontot).
- 128 A beavatkozóknak a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy felperes által történő használatába való állítólagos belenyugvása olyan védekezési jogalap, amelyre a felperes az OHIM előtti eljárásban nem hivatkozott, és ezért azt az OHIM nem volt köteles hivatalból vizsgálni a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata értelmében. Ez az érv tehát elfogadhatatlan, mivel a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgyának módosítására irányul.
- 129 Mindenesetre a felperes ezenfelül azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsnak a megtévesztő megjelenítéssel kapcsolatos vizsgálat keretében figyelembe kellett volna vennie azt a tény, hogy a beavatkozó nem szolgáltatott bizonyítékot egyetlen megtévesztési esetre sem. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az OHIM hivatalból köteles tájékozódni az érintett tagállam jogáról, ha ezen információk valamely törlési ok alkalmazási feltételeinek, többek között a hivatkozott tények helytállóságának vagy az előterjesztett bizonyítékok bizonyító erejének értékeléséhez szükségesek (lásd a fenti 67. pontot). Egyébként kiemelendő, hogy a beavatkozó a közigazgatási eljárás során nem vitatta azt, hogy a felperes a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet az Egyesült Királyságban 2003 novemberében kezdte használni.

- 130 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy az Egyesült Királyság joga ilyen esetben a jellegbitorlási keresetknél megköveteli, hogy a keresetet indító fél az összetévesztés megtörtént konkrét esetei tekintetében bizonyítékot szolgáltatson a megtévesztő megjelenítés bizonyításához. Ezt az érvet elfogadhatónak kell nyilvánítani, hiszen – ha vélelmezzük, hogy az Egyesült Királyság jogának felperes általi értelmezése helyes – a fellebbezési tanácsnak meg kell volna vizsgálnia azt, hogy a beavatkozó bizonyítékot szolgáltatott-e az összetévesztés konkrét eseteire. Az a kérdés, hogy az Egyesült Királyság jogának felperes általi értelmezése vajon helyes-e, az ezen érv megalapozottságára, és nem annak elfogadhatóságára vonatkozik.
- 131 A kérdés érdemi részét illetően kiemelendő, hogy a szóban forgó megjelenítés megtévesztő jellegének értékelésekor vizsgálni kell azt, hogy az Egyesült Királyságban értékesítésre kerülő rizs eladásra való felkínálása alkalmas-e arra, hogy annak alapján a vásárlóközönség azt hihesse, hogy e termék – kereskedelmi eredetét tekintve – a beavatkozótól származik.
- 132 Ennek kapcsán meg kell vizsgálni, hogy – feltételezett eshetőségek mérlegelése alapján – valószínű-e az, hogy az érintett személyek csoportjának jelentős számú tagja veszi majd meg tévedésből a felperes termékeit, vélelmezve, hogy azok a beavatkozó termékei (lásd ebben az értelemben a fenti 93. pontban hivatkozott Reckitt & Colman Products Ltd kontra Borden Inc. & Ors ügyben hozott ítélet 407. pontját). Ezenfelül a tagállami ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a jellegbitorlási eljárás alperese áru megjelenítésének megtévesztő jellegét a felperes ügyfeleinek szemszögéből, nem pedig az általában vett vásárlóközönség szemszögéből kell vizsgálni (a fenti 93. pontban hivatkozott Reckitt & Colman Products Ltd kontra Borden Inc. & Ors ügyben hozott ítélet; lásd még ebben az értelemben a fenti 91. pontban hivatkozott LAST MINUTE TOUR ügyben hozott ítélet 60. pontját).
- 133 Jelen esetben a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá arra a megtámadott határozat 45. pontjában, hogy a szóban forgó termékek azonosak. A jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet ugyanis rizs tekintetében lajstromozták, és a korábbi védjegyet ugyanezen termék vonatkozásában használták. A felperes azon érvét illetően, miszerint a korábbi védjegyet különleges rizsfajták tekintetében használták, hangsúlyozni

kell, hogy a különleges rizsfajták beletartoznak azon „rizs” mint termék fogalmába, amelynek tekintetében a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet lajstromozták. Az a tény, hogy a beavatkozó nem forgalmazott valamennyi fajtájú rizst, nem vonja kétségbe a termékek azonosságára vonatkozó megállapítást.

- 134 A fellebbezési tanács egyébiránt kiemelte – és a felperes ezt nem vitatta –, hogy a szóban forgó megjelölések szöveleme azonos. Miként a fellebbezési tanács rámutatott, a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyben szereplő „brand” (márkanév) szó egy megkülönböztető képességgel nem rendelkező kiegészítőelem. Lényegét tekintve mindkét megjelölés a „golden elephant” szövelemből, és annak felette elhelyezett kínai fordításából, valamint egy elefántfej ábrájából tevődik össze.
- 135 Igaz, hogy miként a felperes hangsúlyozza, jelentős eltérések vannak az elefántfejek konkrét ábrázolásában. A korábbi védjegy ugyanis egy szemből ábrázolt elefántfejet tartalmaz. Az elefántfejen, amelynek az ormánya lefelé hajlik, és amely egy körvonalat alkotó zászlócskákkal díszített korongba van foglalva, egy korona látható. Ezzel szemben a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyben egy stilizáltabb módon ábrázolt elefántfej látható oldalnézetből. Az elefánt fején, arra rásimulva egy díszes szövetanyag látható, és az elefánt ormánya felfelé mutat.
- 136 Jelen esetben igen valószínű, hogy a beavatkozó ügyfeleinek jelentős része, amennyiben olyan védjeggyel jelölt rizstermékkel találkozik, amely az angol „golden elephant” szövelemből és annak kínaira fordított szövelemből, valamint egy elefántfejből áll, akkor azt feltételezi, hogy a beavatkozó által értékesített rizsről van szó. Az egyedüli eltérés az elefántfejek ábrázolásában nem elegendő azon megállapítás megkérdőjelezésére, hogy fennáll a megtévesztő megjelenítés esete. Ennek kapcsán hangsúlyozni kell, hogy a tipikus vásárló nem képes pontosan felidézni egy védjegy minden apró részletét (Wadlow, C., *The law of passing-off*, Sweet and Maxwell, London, 2004, 8.41. pont).

- 137 Egyébiránt, még ha azt feltételezzük is, hogy a beavatkozó ügyfelei észlelik az elefántok ábrázolása közötti eltéréseket, akkor is igen valószínű, hogy azt úgy fogják fel, mint egy egyszerű díszítőelembeli különbséget. Ugyanerre hivatkoztak egy jellegbitorlási kereset felperesei egy olyan ügyben, amelyben az alperesek cérna tekintetében használtak egy címkét, amely egy zászlót tartó két elefántot ábrázolt, akárcsak a felperesek által használt címke, azonos áruk tekintetében. A két védjegyben szereplő elefántábrák közötti különbségeket végül a bíróság nem ítélte döntő jelentőségűeknek, mivel megállapította, hogy még azok a személyek is észlelhetnek eltéréseket a két címke között, akik egyébként valószínűleg azt hiszik, hogy csupán olyan díszítésbeli különbségekről van szó, amelyek nem változtatják meg alapvetően a megkülönböztető képességgel rendelkező, jellegzetes szimbólumot, és a keresetet benyújtó felperesek maguk változtattak a védjegyen (Johnston kontra Orr-Ewing [1882] 7 App.Cas. 219, 225, HL). Ugyanígy nagy valószínűséggel a beavatkozó ügyfelei, ha észlelik az elefántok ábrája közötti különbséget, akkor úgy vélik majd, hogy a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy csupán a korábbi védjegy egyszerű variánsa vagy módosítása.
- 138 Azt kell megállapítani, hogy a szóban forgó védjegyek szóeleme erős megkülönböztető képességgel rendelkezik, mivel képzelet alkotta kifejezés, és a rizs vonatkozásában egyáltalán nem leíró jellegű. E körülmények alapján elkerülhetetlen annak a veszélye, hogy a beavatkozó ügyfelei, akik az ugyanezen szóelemből és egy elefántfejből álló védjeggyel jelölt rizst látják, akkor az elefántok ábrái közötti eltérések ellenére azt fogják hinni, hogy az kereskedelmi eredetét tekintve a beavatkozótól származik.
- 139 A felperes állításával ellentétben a megtámadott határozatból nem következik, hogy a fellebbezési tanács teljes mértékben figyelmen kívül hagyta volna a két elefántfej-ábrázolás közötti különbségeket. Még ha igaz is, hogy a fellebbezési tanács kifejezetten nem elemezte az ábrák közötti különbségeket, hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács nem azt állapította meg, hogy a szóban forgó védjegyek vizuális szempontból hasonlóak, hanem csupán azt, hogy közöttük „erőteljes vizuális hasonlóság” van (a

megtámadott határozat 46. pontja). E megállapítás igazolt, tekintettel az azonos angol és kínai szóelem, valamint az elefántfejek ábráinak meglétére.

- 140 A felperes azon érvét illetően, miszerint a beavatkozónak bizonyítékot kellett volna szolgáltatnia az összetévesztés megtörtént konkrét eseteire, a következőket kell megállapítani. Az Egyesült Királyság joga szerint a bíróság feladata annak megítélése, hogy fennáll-e annak a valószínűsége, hogy az érintett vásárlóközönséget megtévesztik. Az összetévesztés konkrét eseteire vonatkozó példák hasznosak lehetnek, de a bíróság döntése nem kizárólag, illetve alapvetően nem e bizonyítékok vizsgálatától függ (Parker-Knoll Ltd kontra Knoll International Ltd [1962] R.P.C. 265, 285, 291 HL).
- 141 Az összetévesztés konkrét eseteire vonatkozó bizonyítékok hiánya szerepet játszhat abban az értelemben, hogy lehetséges, hogy e körülmény a jellegbitorlási keresetknél a keresetet indító félre nézve kedvezőtlen, ha e kereset alperesének termékei láthatóan hosszú ideje jelen vannak a piacon (Wadlow, C., *The law of passing-off*, Sweet and Maxwell, London, 2004, 10–13. pont). Ugyanakkor az összetévesztés konkrét eseteinek hiánya gyakran igen könnyen megmagyarázható, és ritkán képez döntő tényezőt (Harrods Ltd kontra Harrodian School Ltd [1996] R.P.C. 697, 716 CA).
- 142 Természetesen elképzelhetők olyan problematikus esetek, amelyekben a bíróság nem tudja bizonyíték nélkül megállapítani azt, hogy fennáll-e a megtévesztő megjelenítés esete (lásd ebben az értelemben AG Spalding & Bros kontra AW Gamage Ltd [1915] R.P.C. 273, 286).
- 143 Ugyanakkor a jelen esetben a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozat 47. pontjában azt, hogy elkerülhetetlen, hogy a korábbi védjegyet már ismerő fogyasztók a felperes által a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel forgalmazott rizst a beavatkozó által forgalmazott rizzsel fogják azonosítani. Figyelemmel a szóelem azonosságára és arra a tényre, hogy a szóban forgó védjegyek ábrás eleme

egy elefántfejet ábrázol, e következtetés ez utóbbiak egyszerű összevetése alapján is megállapítható. Ilyen esetben az összetévesztés konkrét eseteire vonatkozó bizonyíték hiánya nem tekinthető meghatározó tényezőnek.

- ¹⁴⁴ Az előzőekből következik, hogy a jelen ügy körülményei alapján, a fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést, hogy fennáll a megtévesztő megjelenítés esete, és nem volt szükség arra, hogy a beavatkozó bizonyítékot szolgáltasson az összetévesztés konkrét eseteire.

– A kárról vagy a kár veszélyéről

- ¹⁴⁵ A fellebbezési tanács a megtámadott ítélet 49. pontjában megállapította, hogy mivel a beavatkozó bizonyította a goodwill fennállását az Egyesült Királyságban egy olyan védjegy tekintetében, amely erőteljes hasonlóságot mutat a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel, és amely azonos árukra vonatkozik, joggal lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a beavatkozót sérelem érheti ezáltal.
- ¹⁴⁶ E tekintetben a felperes úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy fennáll a kár, az e kárt alátámasztó bizonyíték vagy megerősítés ellenére. A fellebbezési tanács e tárgyban mindössze állításokat fogalmazott meg.
- ¹⁴⁷ Azt kell megállapítani, hogy a nemzeti ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a jellegbitorlási keresetknél a keresetet indító fél nem köteles bizonyítani azt, hogy őt kár érte. Elegendő, ha e kár valószínűsíthető.

- 148 Az olyan megtévesztő megjelenítés, amely alapján a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a jellegbitorlási eljárás alperesének termékei a keresetet indító fél termékei, önmagában véve alkalmas arra, hogy a keresetet indító fél számára kárt okozzon, amennyiben a felperes és az alperes kereskedelmi tevékenysége viszonylag hasonló (Wadlow, C., *The law of passing-off*, Sweet and Maxwell, London, 2004, 4.13. pont).
- 149 Jelen esetben megállapításra került, hogy a szóban forgó termékek azonosak, és hogy a beavatkozó ügyfeleinek jelentős része azt feltételezi, hogy a felperes által a jogvita tárgyát képező közösségi védjeggyel árusított rizs a beavatkozótól származik. E körülmények alapján az a veszély, hogy a beavatkozó értékesítésében kiesés tapasztalható, mivel ügyfelei, akik az ő rizsét akarják megvenni, tévedésből a felperesét veszik meg, igencsak fennáll.
- 150 A fellebbezési tanács tehát helyesen állapította meg azt, hogy fennáll a kár veszélye.
- 151 Következésképpen a második jogalapot, és ebből eredően a kereset egészét el kell utasítani.

2. A beavatkozó második és harmadik kérelméről

- 152 Második és harmadik kérelmével a beavatkozó egyébként, vagyis másodlagosan azt kéri, hogy a Törvényszék egyrészt helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, ahol a fellebbezési tanács a jellegbitorlás kérdése szempontjából

releváns időpontként a közösségi védjegy bejelentésének időpontját jelölte meg, másrészt változtassa meg az említett határozatot úgy, hogy az e kérdés szempontjából releváns időpont a védjegy először történt használatának időpontja legyen.

- 153 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy a fenti 97–100. pontban szereplő megállapításokból az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a bizonyítás szempontjából releváns időpont, ameddig a beavatkozónak goodwillre szert kellett volna tennie, a közösségi védjegybejelentés időpontja. Ugyanis a 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) pontja szövegéből egyértelműen az következik, hogy a korábbi megjelöléshez fűződő jogokat ezen időpontot megelőzően kell megszerezni.
- 154 Így a beavatkozó második és harmadik kérelmét el kell utasítani, anélkül hogy a Törvényszéknek határoznia kellene arról a kérdésről, hogy azok vajon elfogadhatók-e, annak ellenére, hogy nem a megtámadott határozat rendelkező részének megváltoztatására irányulnak.

3. A beavatkozónak a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokkal kapcsolatos kérelmeiről

- 155 Emlékeztetni kell arra, hogy az új jogalapokat előterjesztő beadványában a beavatkozó a megtámadott határozat azon részének hatályon kívül helyezését kéri, amely a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt törlési okra alapított jogalap elfogadhatatlanságát állapította meg. A beavatkozó ezenfelül kérte a megtámadott határozat megváltoztatását úgy, hogy a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokra alapított jogalapjait nyilvánítsák

elfogadhatónak és megalapozottnak, és a jogvita tárgyát képező közösségi védjegyet törölnék vagy az egyik, vagy a másik, vagy mindkét jogalapja alapján (lásd a fenti 26. pontot).

- 156 E tekintetben a beavatkozó azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el, amikor nem adott neki igazat e két pontot illetően, és hogy a fellebbezési tanácsnak törölnie kellett volna e két kiegészítő jogalapra támaszkodva a szóban forgó védjegyet.
- 157 Ezen új jogalapokat és kérelmeket a beavatkozó az általa a megtámadott határozattal szemben külön előterjesztett keresetnek a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés által elfogadhatatlanként történt elutasítását követően terjesztette elő. A beavatkozó úgy véli, hogy az új jogalapok elfogadhatók, hiszen azok olyan jog- és ténybeli elemeken alapulnak, amelyek az eljárás folyamán merültek fel az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében. Szerinte a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant ügyben hozott végzés új jog- és ténybeli elemnek minősül.
- 158 A felperes és az OHIM e jogalapok elutasítását kérik. A felperes többek között úgy véli, hogy itt nem az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a szerinti új jogalapokról van szó, hiszen ugyanazokról a jogalapokról beszélünk, mint amelyekre a Hoo Hing a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügyben hivatkozott, és amelyeket elutasítottak. A felperes szerint e végzésre nem lehet sikeresen hivatkozni azon érv alátámasztásként, miszerint a végzés olyan kellő és releváns jogi és ténybeli változást eredményezett, amely olyan körülmények között merült fel, amelyek jogszerűen indokolnák az ügy újbóli tárgyalását. Az OHIM többek között arra hivatkozik, hogy az új jogalapokat késedelmesen terjesztették elő, és azok ennél fogva elfogadhatatlanok.
- 159 Elsőként emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 134. cikkének 2. §-a szerint a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos peres eljárásokban a beavatkozóknak

ugyanolyan eljárási jogaik vannak, mint a feleknek, és többek között a felek által előterjesztettektől független kérelmeket és jogalapokat terjeszthetnek elő. Ugyanezen szabályzat 134. cikkének 3. §-a szerint a beavatkozó válaszbeadványában kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását, a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben, és a keresetlevélben fel nem hozott jogalapokat terjeszthet elő.

¹⁶⁰ Jelen esetben a beavatkozó nem terjesztette elő ellenkérelmében a szóban forgó jogalapokat, miként azt az eljárási szabályzat 134. cikkének 3. §-a előírja.

¹⁶¹ Az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel, hiszen a jogalapok elfogadhatóságának értékelése az ügyet lezáró ítélethozatalra marad fenntartva.

¹⁶² Azt kell tehát megvizsgálni, hogy jelen esetben van-e olyan új jogi vagy ténybeli elem, amely lehetővé tenné az új jogalapok beavatkozó által történő előterjesztését az eljárás folyamán.

¹⁶³ Meg kell állapítani, hogy jelen esetben nincs objektív akadálya annak, hogy a beavatkozó az ellenkérelme előterjesztésének szakaszában előterjessze a 2009. december 17-i beadványában hivatkozott jogalapokat. A beavatkozó azokat amiatt nem terjesztette elő, mert ugyanezekre a jogalapokra az általa a megtámadott határozattal szemben benyújtott külön keresetben már hivatkozott a fenti 22. pontban említett Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügyben.

- 164 Pedig a beavatkozó ügyvédje tudhatta volna, hogy az általa benyújtott kereset elfogadhatatlan.
- 165 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a beavatkozó először is arra a tényre hivatkozik, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzésben a Törvényszék pontosan azt állapította meg, hogy az a fél, aki a közösségi védjegy törlését több ok fennállása alapján kérte, de a kérelmének kizárólag egy ok alapján adtak helyt, nem jogosult kereset indítására a Törvényszék előtt. Mindenesetre hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék e végzésben szereplő érvelése megszilárdult ítélkezési gyakorlaton, nevezetesen a Törvényszék T-194/05. sz., TeleTech Holdings kontra OHIM – Teletech International (TELETECH INTERNATIONAL) ügyben 2006. május 11-én hozott végzésén (EBHT 2006., II-1367. o.) és T-215/03. sz., Sigla kontra OHIM – Elleni Holding (VIPS) ügyben 2007. március 22-én hozott ítéletén (EBHT 2007., II-711. o.) alapult.
- 166 Másodsor, a beavatkozó arra hivatkozik, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés 40. pontjában a Törvényszék azt írta, hogy a jelen eljárásban majd hivatkozhat az említett végzés alapjául szolgáló ügyben hivatkozott jogalapokra. E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés 40. pontjában a Törvényszék mindössze az eljárási szabályzat 134. cikkének tartalmát fejtette ki, azért, hogy megválaszolja a Hoo Hing által akkor felhozott érvet, miszerint maga a Törvényszéknek kellene keresetet indítania a megtámadott határozattal szemben, hiszen nincs olyan rendelkezés, amely feljogosítaná a nyertes felet csatlakozó kereset indítására a Törvényszék előtt azon határidő lejártát követően, amelyen belül a vesztes fél keresetet indíthat (lásd a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés 22., 39. és 40. pontját).
- 167 Igaz, hogy amikor a beavatkozó előterjesztette az ellenkérelmét, a Törvényszék még nem utasította el a beavatkozó által külön előterjesztett keresetet mint elfogadhatatlant. Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a beavatkozó csak a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés kézbesítése után szerzett tudomása az ügy állásáról, ez a tény nem képez új ténybeli vagy jogi helyzetet.

Ugyanis az a tény, hogy a fél valamely ténybeli körülményről a Törvényszék előtti eljárás folyamán szerez tudomást, nem jelenti azt, hogy ez olyan elemet képez, amely az eljárás folyamán merült fel. Ehhez még arra is szükség van, hogy a fél korábban nem szerezhetett tudomást erről a körülményről (a Törvényszék T-139/99. sz., AICS kontra Parlament ügyben 2000. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2849. o.] 62. pontja). Ezenfelül az a tény, hogy a fél az eljárás során nem szerzett tudomást az ügy jogi állásáról, nem képezhet az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében vett új ténybeli vagy jogi helyzetet.

- 168 Jelen esetben a beavatkozó ügyvédje tudhatta volna az ellenkérelem megfogalmazásakor, hogy az általa korábban beterjesztett külön kereset elfogadhatatlan volt, és az eljárási szabályzat 134. cikkének rendelkezéseiről is tudomása lehetett.
- 169 Így nincs olyan új jogi vagy ténybeli helyzet, amely az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében indokoltá tehetné új jogalapok előterjesztését a beavatkozó részéről.
- 170 Az előzőekből következik, hogy a beavatkozó által előterjesztett új jogalapokat, valamint az azokhoz kapcsolódó kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 171 Ami a beavatkozónak a 40/94 rendelet 51. cikkének (1) bekezdése a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokkal kapcsolatos jogalapok hivatalból történő előterjesztésére vonatkozó javaslatát illeti, elegendő megjegyezni, hogy a Törvényszék jogalapok előterjesztésére vonatkozó lehetősége a közrendi jellegű jogalapokra korlátozódik (a Törvényszék T-44/00. sz., Mannesmannröhren-Werke kontra Bizottság ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2223. o.] 126. pontja). A jelen ügyben szóban forgó jogalapok az ügy érdemére vonatkoznak, és nem közrendi jellegűek.

A költségekről

- 172 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Egyébként ugyanezen szabályzat 87. cikkének 3. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 173 Jelen esetben a felperes pervesztes lett, a beavatkozó az első kérelme tekintetében pernyertes lett, második és harmadik kérelme, valamint a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokkal kapcsolatos kérelmei tekintetében pedig pervesztes lett.
- 174 Azt kell megállapítani, hogy a beavatkozó azon kérelmei, amelyek tekintetében pervesztes lett, másodlagos jelentőségűek a felperesnek a megtámadott határozat hatályaon kívül helyezésére irányuló kérelméhez és a beavatkozóknak a kereset elutasítására vonatkozó első kérelméhez képest.
- 175 Ezenfelül a beavatkozóknak az OHIM költségeinek viselésére való kötelezése iránti kérelmét el kell utasítani, mivel ez utóbbi pernyertes lett.
- 176 Tekintettel az előzőekre, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a jelen ügy körülményeit igazságosan mérlegeli, ha úgy határoz, hogy a felperes viseli a saját költségeit, az

OHIM költségeit és a beavatkozó költségeinek felét, a beavatkozó pedig a saját költségeinek a felét viseli.

- 177 Végül, ami a beavatkozó azon kérelmét illeti, hogy a költségekről a fenti 22. pontban hivatkozott Golden Elephant Brand ügyben hozott végzés alapjául szolgáló üggyel kapcsolatos költségekről csak a törlési eljárásban hozott jogerős határozatot követően határozzanak összevontan, elegendő megjegyezni, hogy az ezen üggyel kapcsolatos költségekkel kapcsolatos határozatot már meghozták az említett végzésben, és e határozat jogerőre emelkedett, mivel egyik fél sem nyújtott be fellebbezést. Így a beavatkozó ezen kérelmét el kell utasítani.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**

- 2) **A Törvényszék a Hoo Hing Holdings Ltd-nek a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsa által a Hoo Hing Holdings és a Tresplain Investments Ltd közötti törlési eljárással kapcsolatban (az R 889/2007-1. sz. ügyben) 2008. május 7-én hozott határozat részbeni hatályon kívül helyezésére és megváltoztatására irányuló kereseti kérelmeit elutasítja.**

- 3) A Tresplain Investments viseli a saját költségeit, az OHIM felmerült költségeit, valamint a Hoo Hing Holdings felmerült költségeinek felét. A Hoo Hing Holdings viseli a saját költségeinek felét.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. december 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Tényállás	II - 5667
A felek kereseti kérelmei	II - 5674
Indokolás	II - 5677
1. A felperes kereseti kérelmei	II - 5677
A 40/94 rendelet 73. és 74. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról	II - 5678
Az első jogalapnak a 40/94 rendelet 74. cikkének megsértésére alapított első részéről	II - 5678
– A felek érvei	II - 5678
– A Törvényszék álláspontja	II - 5680
Az első jogalapnak a 40/94 rendelet 73. cikkének, illetve 74. cikkének (1) bekezdése utolsó mondatának megsértésére alapított második részéről	II - 5685
– A felek érvei	II - 5685
– A Törvényszék álláspontja	II - 5687
A 40/94 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról	II - 5693
A felek érvei	II - 5693
A Törvényszék álláspontja	II - 5694
– Előzetes észrevételek	II - 5694
– A goodwillről	II - 5697

TRESPLAIN INVESTMENTS KONTRA OHIM – HOO HING (GOLDEN ELEPHANT BRAND)

– A megtévesztő megjelenítésről.....	II - 5704
– A kárról vagy a kár veszélyéről.....	II - 5710
2. A beavatkozó második és harmadik kérelméről.....	II - 5711
3. A beavatkozónak a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a), illetve b) pontjában foglalt törlési okokkal kapcsolatos kérelmeiről.....	II - 5712
A költségekről.....	II - 5717